

JEDENÁSTKA

Školský časopis žiakov Základnej školy, Ul. L. Novomeského 11 v Trenčíne

V. ročník, 2. číslo

jún 2021

Rozhovor s pani učiteľkou Kosovou

Sovičkári

Naši žiaci

Učenie online

Hádanky

Veselé kamene

Rozprávky

Obsah

Sme doma.

A čo teraz ?

MDD

Tvorivé okienko

❖ Obsah	2
❖ Rozhovor s... Pani učiteľkou Kosovou.....	4
❖ Aktuality	8
❖ Škola – neškola	13
❖ Sme doma. A čo teraz?	16
❖ Naši žiaci... rozhovor s Marekom Jurákom	20
❖ Naši žiaci v ZUŠ-ke	22
❖ Tvorivé okienko	30
❖ Hádanka	38

Úvodník

Tak už je to konečne tu...

Naše/vaše druhé číslo v tomto školskom roku.

Vznikalo počas dištančného vzdelávania, teda online. Vzájomne sme si dopisovali, pýtali sa a odpovedali, preposielali si fotografie... No veru, ťažká to bola práca.

Kým sme všetko spracovali, tak už sme zasa v škole 😊 (to sa tešíme!)

Aj toto číslo obsahuje naše tradičné rubriky. Rozhovor s pani učiteľkou, postrehy našich úspešných žiakov olympionikov (vedomostných) či vlastná tvorba. A čo všetko sa udialo u našich sovičkárov v školskom klube alebo u žiakov na 1. stupni.

Želáme vám príjemné čítanie a príjemné PRÁZDNINY 😊

Vaša redakčná rada

Rozhovor s . . .

pani učiteľkou **Gabrielou Kosovou**

Dnes vám prinášame rozhovor s pani učiteľkou Kosovou. Učí predmet technika našich žiakov najmä na druhom stupni. Počas dištančného vyučovania ju mali možnosť spoznať aj žiaci navštevujúci našu ŠKD, kde občas zastupovala.

Aké bolo Vaše vysnívané povolanie v detstve?

Už od detstva som chcela byť učiteľkou, pretože moja teta bola tiež učiteľkou, ale v materskej škole. Na základnej škole som bola pionierska vedúca (dnes by som povedala, že je to vychovávateľka v družine). S iskričkami, druháci na ZŠ, sme vyrábali výrobky, hrali rôzne hry, chodili sme na prechádzky.

Čo Vás priviedlo k učiteľstvu? Bol to Váš sen alebo ste sa k tomu dosali náhodne?

Pamätám si, že už ako škôlkarka som chcela byť učiteľkou, pretože moja teta bola učiteľkou v škôlke.

Prečo práve technika?

Technika? Azda preto, že v mojej rodine sú všetci technicky orientovaní – stavebná, strojárka

a elektrotechnická priemyslovka a vysoká škola. S bratom, keďže bol najstarší, sme stále niečo majstrovali, vyrábali.

Čo máte najradšej na Vašich hodinách?

Je toho dosť, ale najradšej som, keď deti, teda žiaci sa chcú naučiť niečo

nové, a popritom v sebe objavajú talent, kreativitu a radosť, čo všetko dokážu. Veľa výrobkov, ktoré sme na hodinách techniky vyrábali, ste už v škole videli – ako veľkonočnú alebo vianočnú výzdobu. Aj teraz, počas pandémie a dištančného vzdelávania, ma moji „technici“ nesklamali. V rámci úloh vyrábali a posielali foto úžasných výrobkov, ktoré ma nesmierne potešili.

Koľko učíte na našej škole? Učili ste predtým aj na inej ?

Na našej škole učím 7 rokov, predtým som učila na strednej škole.

Keby ste mali znova na výber, vybrali by ste si opäť učiteľstvo?

Áno, samozrejme.

Bola Vaším obľúbeným predmetom technika? Aký predmet ste nemali radi?

Na základnú školu som chodila do Trenčianskych Stankoviec, osem rokov. V škole sme nemali predmet technika, ale predmet sa volal technické a pestovateľské práce (bol rozdelený podľa ročníkov) a dá sa povedať, že to bol jeden z mojich obľúbených predmetov. Bol zaujímavý, hlavne preto, že sme veľa vyrábali v školskej dielni. Na školskom pozemku sme mali každá

Deň dobrovoľníctva v našej škole

trieda svoje hriadky zeleniny a starali sme sa o ne. Veľakrát to bola sranda, hlavne pri polievaní, viac sa ušlo na topánky a oblečenie ako na hriadku. Najviac ma ale bavilo varenie, súčasť predmetu. Nátierky, ktoré sme pripravovali, boli úžasné, ale hlavne, dali sa aj zjesť. Pamätám si, a ešte teraz sa na tom dobre bavím a smejem, keď sme sa učili pripravovať ryžu, takmer všetkým zhorela, ale pri ochutnávaní sme sa tvárili, aká je super.

Predmet, ktorý som nemala rada? Neviem, v každom predmete sa dalo niečo zaujímavé nájsť. Samozrejme, veľa záležalo na tom, kto daný predmet učí. Pretože aj my sme mali svojich obľúbených, ale aj menej obľúbených učiteľov, tak ako je to aj dnes. Napríklad, môj triedny učiteľ, pán Mgr. Augustín Šabík, bol chemikár, telocvikár a vášnivý rybár. Často sme chodili k bodovskému rybníku a starali sme sa o úpravu okolia. Učil nás starostlivosťou o prírodu, ale aj ryby.

**Je Trenčín Vaším rodným mestom?
Ak nie, čo vás priviedlo do Trenčína
a aké je Vaše rodné mesto.**

Áno, Trenčín je moje rodné mesto.

**Na akú strednú a vysokú školu ste
chodili a kde?**

Na strednú školu som chodila v Trenčíne, na známy „Jilemák“. Škola bola fajn, hlavne vďaka mojej triednej profesorky, pani Ing. Sidónii Korienkovej. Vždy som ju obdivovala a aj obdivujem. V škole bola prísna, ale keď bolo treba, pomáhala nám, bola láskavá, proste človek s veľkým Č. Prvú vysokú školu som študovala na STU v Bratislave, Materiálovo-technologická fakulta v Trnave, a druhú vysokú školu, UKF v Nitre, pedagogická fakulta.

Ako ste trávili leto počas detstva?

Ako každý, aj ja som sa vždy tešila na letné prázdniny. Chodili sme (mala som ešte troch súrodencov) k starým rodičom, na výlety, v lete kúpať sa, jasné, že voda bola čistejšia ako dnes, a v zime korčuľovať na už spomínaný bodovský rybník. Samozrejme, že som pomáhala aj v záhrade, aj so zaváraním.

Máte deti, ak áno, koľko?

Áno, mám s manželom troch chlapcov. Najstarší Norbert študuje medicínu v Olomouci, stredný Richard študuje hotelovú akadémiu a najmladší Oliver je tretiak u nás na škole.

Čo rada robíte vo voľnom čase?

S voľným časom je to tak, mám ho málo, ale využívam ho na kreatívne tvorenie – šitie hand made výrobkov, pečenie, čítanie, fotografovanie slnka a prechádzky. Veľmi rada recyklujem textil, papier, drevo a vyrábam z nich nové výrobky, ktoré ste určite videli v našej škole v podobe vianočnej a veľkonočnej výzdoby.

Preferujete dovolenku pri mori alebo na horách?

Dovolenkujem najradšej v horách, turistika. Na Slovensku máme krásnu prírodu, pamiatky. Najradšej som, keď ideme na výlet alebo turistiku a potom šup na relax do akvaparku. More mám tiež rada.

**Máte nejakého domáceho miláčika?
Ak áno – ako sa volá, koľko má rokov, aké je to plemeno?**

Domáceho miláčika má môj syn Oliver. Je to rybička v akváriu.

Gabika Koničková

Aktuality

Technická olympiáda a zajačica

Od novembra do apríla sa druhostupniari učili dištančne doma. To ale našim šikovným žiakom nezabránilo zúčastniť sa vedomostných školských súťaží, ktoré boli pre nich pripravené online formou. Prinášame vám niekoľko ich postrehov z týchto súťaží.

Dňa 19.10.2020 o 16.00 h. som sa zúčastnil online krajského kola technickej olympiády. Tým bolo skúšobné kolo, kde bolo jednoduchých 5 otázok. Krajské kolo bolo náročnejšie. Otázky boli o pracovných nástrojoch, pôdorysoch, správnom pribraní klinčov, technických postupoch, spracovaní dreva, pomenovanie plastov. Mal som na to vymedzený čas. Dúfam, že som to dobre zvládol, i keď ešte neviem hodnotenie. Aj keď som sa skoro kvôli našej zajačičke Kessine nezúčastnil súťaže. 5 minút pred súťažou sme zistili, že nahryzla kábel od WIFI. Našťastie ho len načala a neprehryzla :). Všetko nakoniec dopadlo dobre. Ďakujem pani učiteľke Kosovej za to, že ma oslovila na súťaž a mohol som si vyskúšať moje technické znalosti.

Adrián Kuča, 7.A

Aktuality

Maaaail z fyzikálnej olympiády

Po oslovení od pani učiteľky som sa rozhodol zapojiť do fyzikálnej olympiády. Fyzika patrí medzi moje obľúbené predmety. Vedel som, že to nebude ľahká cesta, čo sa aj naplnilo. Kvôli COVID-u sme sa stretli s pani učiteľkou len dvakrát, ostatné veci som si musel naštudovať sám. Cesta to bola trnistá, plná vzorcov a výpočtov. Chcel som čo najlepšie uspieť. Nakoniec som vedel skoro všetky príklady na olympiáde, ale neuznali mi to, lebo mail sa poslal až o deň neskôr. Od pani učiteľky som dostal aspoň 1. Skúsenosť to bola dobrá, mám viac poznatkov z fyziky. Nabudúce by som sa asi tiež pripojil, ale bolo by lepšie, keby bola príprava s pani učiteľkou v škole, lebo doma ma to tak nebaví a musím sa veľmi nútiť k počítaniu príkladov.

Hugo Kováč, 8.B

Aktuality

Geografická olympiáda

Aj geografia má svoju tradičnú olympiádu. A aj ona mala tento rok 5. februára 2021 svoju online podobu. A to sa tento rok uskutočnilo už 49. okresné kolo.

Najúspešnejšou žiačkou na našej škole bola Tamarka Turzíková zo 6.A. Ako to celé prebiehalo, nám porozprávala.

Ako si sa vôbec dostala ku geografickej olympiáde?

Aj minulý rok som bola a geografia ma celkom baví.

Porozprávaj, aké kolá si to vlastne absolvovala.

Triedne kolo tento rok nebolo. Pani učiteľka sa spýtala žiakov, čo boli minulý rok a tých, ktorí by chceli. Tak som sa prihlásila.

Keď teda nebolo také klasické školské kolo, do akého si sa teda prihlásila?

Do okresného. Z nášho okresu sa prihlásilo x škôl.

Aj ste mali tému, na ktorú ste sa doma pripravovali, alebo ste vôbec nevedeli, aké sú?

Sú rôzne kategórie. Ja som v kategórii 6. a 7. ročník. Mali sme tému Indický oceán a subtropické krajiny.

A ako také online olympiády prebiehajú?

Do edupage sme dostali správu, kedy a o koľkej hodine sa máme prihlásiť. Bol tam link na spustenie. A normálne sme odpovedali.

Mala si aj nejaké technické problémy?

Prihlásenie fungovalo, ale stalo sa mi, že som si klikla na obrázok, aby sa mi zväčšil, a zhasla obrazovka. Úplná tma. Musela som reštartovať počítač, ale našťastie odpovede nezmizli. Boli uložené.

A na ktorom mieste si teda skončila?

Na prvom mieste. (gratulujeme 😊)

A postúpila si do krajského kola?

Áno. A postup bol tiež rovnaký. Prihlásila som sa a vyplňala som úlohy.

A výsledok?

Skončila som na 24. mieste.

Ešte si sa zúčastnila na nejakej inej olympiáde alebo súťaži?

Tento rok nie.

A budúci rok? Skúsiš znovu?

Určite áno.

Čo je lepšie, naživo osobne alebo elektronicky?

Určite naživo.

Je nejaká časť geografie, ktorá ťa obzvlášť zaujíma? (štáty, vodstvo, národné parky, naše Slovensko,...)

Mňa baví čítať a učiť sa o moriach a oceánoch.

Ďakujeme za rozhovor a želáme, aby sa ti darilo aj naďalej. A nielen na geografickej olympiáde.

Redakčná rada

Škola - neškola

Ako sme sa učili online

Tento rok sme boli počas školského roka veľmi dlho doma. Vyučovanie prebiehalo cez internet. Prinieslo nám to nové skúsenosti, ale aj veľa iných zážitkov. Čo sa nám páčilo a čo nie, sme sa opýtali niektorých našich žiakov.

Mikrofóny

Všetci vieme, že terajšia situácia je ťažká. Ale treba sa troška usmiať a uvoľniť sa. V tejto dobe škola prebieha cez online výučbu. Každý mal s elektronikou dajaký trapas. Veď všetci sme len ľudia.

Môj najväčší trapas asi bol, keď som zaspala na dejepis a ani som nestihla raňajky. Celú hodinu som bola prispatá. Ale veď to sa stáva. Horšie by to bolo, keby sme chodili do školy. No bol ešte jeden väčší problém... A to sa stávalo na online slovenčine. Pravidelne niekto pani učiteľku vyhadzoval z Teamsu. Jedného dňa pani učiteľka nastavovala hodinu tak, aby sme ju nemohli vyhodiť. Všetci sme sa pripojili a už sa to začalo... Nevedeli sme si zapnúť mikrofóny. Vypísali sme celý chat, lebo sme nevedeli, čo robiť. Bolo mi ľúto tých rodičov, ktorí majú Teams stiahnutý na mobiloch a stále im to pípalo. Postupne sa nám podarilo lagnúť celý Teams. Správy z chatu prichádzali a pípali ešte hodinu po online hodine 😊.

No ale zase netreba preháňať, všetci sme sa na tom zasmiali. So smiechom mám ešte jednu spomienku. Keď sme sa pred občianskou rozprávali cez hovor a čakali na pani učiteľku, tak naša predsedníčka vyhlásila, že buduje armádu, ktorá s ňou pôjde vybaviť, aby sme zasa chodili do školy. No tak troška sme sa hlásili všetci o život a nevšimli sme si, že prišla pani učiteľka. Keď na nás prehovorila, všetci sme si fofrom vypli mikrofóny a kamery, tak sme sa zľakli. No a keď tak nad tým premýšľam, tak som sem napísala svoje najlepšie príhody. A zazvonil zvonček, rozprávky je konček.

Paťa 6.C

Koláč

Počas dištančného vzdelávania zažívam niekoľko pocitov:

1. Radosť. Nemusím ráno vstávať, obliekať sa (ostávam v pyžame), dosť často prichádzajú online úlohy, niektoré riešim pomocou Googlu.
2. Strach. Z predmetov, z ktorých nemáme online hodiny a sú pre mňa dôležité. Netuším, aké mám skutočné vedomosti. V škole sme na to viacerí a môžeme sa o tom poradiť. Keď vidím, že to nejde len mne, ale aj viacerým, tak som pokojnejší.
3. Pevná vôľa. Aby som robil úlohy, tak sa musím nejako premôcť. Popravde sa v celom tomto strácam... Niekedy nepošlem úlohu načas a niekedy ju nespravím vôbec. Ale pomôže mi mama tým, že na mňa nakričí a ja robím.
4. Veci, čo mi chýbajú. Chýba mi môj jediný kamarát. Práve teraz sme v karanténe a je to ešte horšie. Nemôžeme ísť von a stretávať sa s rodinou. Keby sa to skončilo, tak by som si dal koláč 😊

Šaňo 8.A

Preskočí mu

Počas tohto obdobia som mala aj jeden technický problém: nášmu staršiemu počítaču... no, ako by som to nazvala... preskočí mu... a nejde na ňom zvuk. Ja som raz ráno išla na hodinu matematiky, ale nevedela som, že náš počítač toto robieva (že nejde zvuk). Keď som prišla na online hodinu, nič som nepočula a ani mikrofón mi nešiel zapnúť a vypnúť (no proste nešla žiadna funkcia). Tak som išla za tatinom do obývačky a ten mi povedal, že ten počítač to niekedy robieva a že ho musím reštartovať. A tak som napísala pani učiteľke, že potrebujem reštartovať počítač a za chvíľku som späť. Potom bolo všetko v poriadku, za cca 10 min. som sa vrátila na tú matematiku a odvtedy každý deň ráno počítač reštartujem. S odstupom času je to pre mňa vtipná spomienka.

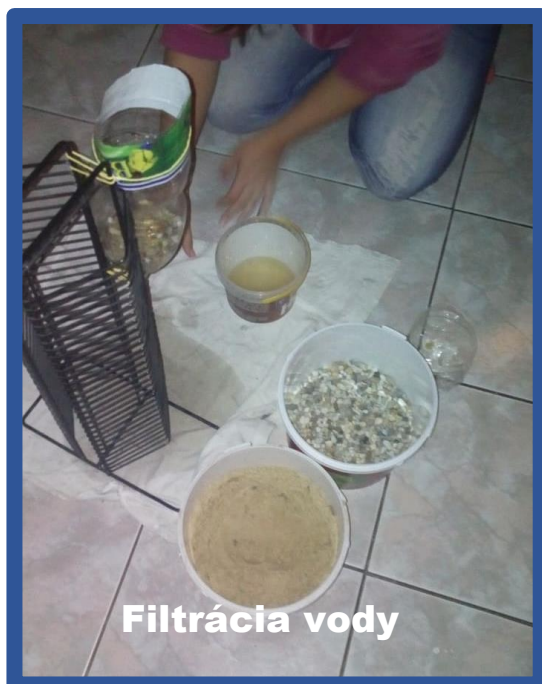
Kristína 8.A

Pokusy

Doma sme sa, samozrejme, učili aj chémiu. No a to sú aj pokusy. Celkom zábava. Vyrábali sme penový hasiaci prístroj aj zariadenie na filtráciu vody.

Lukáš, Vanessa 7.B

Sme doma. A čo teraz?

Lukostrel'ba

No... začala som strieľať z luku. Prišla som na to úplnou náhodou. Ja rada skúšam nové veci a streľba z luku k nim patrí. Bola som na YouTube a vybehla tam na mňa reklama na strieľanie z luku. Veľmi ma to zaujalo, a keďže bolo ešte pred Vianocami, tak som sa spýtala mamy, či by mi nemohla kúpiť luk a vyskúšala by som to (Ježiško, pardon 😊).

Mama s tým nemala problém, povedala: „Je lockdown a bolo by fajn, kebyže si nájdeš nejakú novú zábavku. Fajn, dobre.“

Keď bolo po Vianociach a nebol vonku sneh a blato, tak som ho využila. Luk je drevený. Mám k nemu 3 drevené šípy. Všetky 3 (šípy) sú farebne označené, aby ich bolo vidno, kam dopadli (žltý, žltý a fialový). Mama mi z práce priniesla veľký polystyrén, aby som si naň nakreslila terč a strieľala do neho. Chodievali sme s rodičmi a mojím bratom k Váhu a tam sme strieľali. Na začiatku najďalej strelil môj tata, ale začala som ho dobiehať. Nakoniec som strelila ďalej ako on asi o 0,5 metra. Strelila som 35,5 metra (odmerali sme to). Musí sa namieriť vyššie a natiehnúť trochu viac a šíp bude letieť ďalej. Samozrejme, že treba vychytať dobré počasie aj vietor. No a do výšky cca okolo 20 metrov (možno aj menej). Mama mi z práce priniesla veľký polystyrén, aby som si naň nakreslila terč a strieľala do toho. Zatiaľ je to zábavka, ale možno sa z toho vyklúje niečo viac. Nechcem byť nejaká "profesionálka", ale ani opak profesionálky (skôr niečo medzi tým). Robím to preto, lebo ma to baví. A bolo by fajn, keby som to aj vedela. Snáď ma to neomrzí ako ostatné veci :). *Natália 7.A*

Sme doma. A čo teraz?

Máš chuť to vyskúšať? Ponúkam pár rád, ako na to:

1. Nájdite si pekný kameň na maľovanie a umyte ho.
2. Po vysušení ho namaľujte alebo len napíšte milú správu. Vhodné sú akrylové farby, fixy na CD alebo akrylové fixy, ktoré sa nedajú umyť vodou.
3. Nechajte farby vyschnúť.
4. Na kamienky nelepte žiadne predmety a ozdoby, ktoré postupom času opadajú a zostanú v prírode.
5. Na zadnú stranu kameňa napíšte: FB (alebo logo Facebook) Veselé kamene a uveďte vaše PSČ. Poštové smerovacie číslo uvádzajte, aby sa vedelo, odkiaľ kamienok pochádza a aby sa dali kamienky v skupine ľahko vyhľadať.
6. Zafixujte lakom, aby sa kamienok rýchlo nezničil.
7. Kameň položte vonku na viditeľné miesto, aby čo najskôr urobil niekomu radosť. Len nie na zem, aby ho neoznačkoval psík 😊.

Čo urobiť, ak si našiel veselý kamienok?

Vložte jeho fotku do statusu FB skupiny Veselé kamene a uveďte PSČ a miesto, kde ste ho našli. Ak nie si na FB, nevadí. Môžeš si kamienok iba pozrieť a potešiť sa z neho alebo popros niekoho, aby obrázok zdieľal.

... pekné **kamienkovanie**.

Kamila Muchová 3.B

***Náš prvý kamienok
nájdenny v Haluziciach***

Naši žiaci

Marek Jurák

Marek je v našej škole už šiestak. Je futbalista. Okrem futbalu ho však zaujalo aj úplne niečo iné. Marek má veľmi rád kúzlenie. O jeho záľube sme sa s ním porozprávali.

Čo ťa priviedlo na nápad začať kúzliť? Videl si nejaký film alebo video?

Odmalička som chcel kúzliť, lebo ma zaujímalo, ako sa to robí.

Túžil si po tom už dávno, alebo to bol momentálny okamžitý nápad?

Chcel som to robiť už od malička, ale nikdy som to nebral vážne.

Máš nejaké pomôcky, rekvizity? (karty, mince,...) Musel si si niečo špeciálne objednať?

Mám mince, karty a jedno špeciálne pero ktoré, som si musel dať vyrobiť.

Čo na tvoju záľubu hovorí rodina? Páči sa im to, alebo ich „otravuješ“ s novými kúskami? Podporujú ťa?

Mame so to páči, lebo nechce, aby som stále bol za počítačom a nevadia im ani moje nové kúsky.

Pochválil si sa aj kamarátom? Napríklad prostredníctvom videa, alebo si im o tom hovoril?

Raz som poslal kamarátovi omylom, ale nikomu som o tom nepovedal.

Čo je momentálne teraz твоjím cieľom? Je nejaký trik, ktorý práve precvičuješ?

Zatiaľ trénujem veľmi ťažké kúzlo.

Áno, chcem, aby bolo ticho, lebo vtedy sa lepšie sústredím,

Máš dost trpezlivosti? Nehnevá ťa, že ti to nejde hneď?

Áno, lebo na videu to vyzerá ľahšie, ako to naozaj je.

Máš aj nejaký úspech? (napríklad predstavenie pre rodinu, babičku a pod.) Áno, mal som prvé 24.12.2020 pred babkami a dedkom. 😊

Musíš mať pri tréningu ticho alebo musíš byť sám, alebo mať pustenú hudbu, alebo....

Redakčná rada

Naši žiaci v ZUŠke

Umelci online

Tak ako bola zatvorená naša škola, neučilo sa ani v základných umeleckých školách. Tam, kde sa učia mladí hudobníci, výtvarníci, herci, skrátka umelci. Niektorí naši žiaci tiež navštevujú takúto ZUŠ-ku. Ako sa vysporiadali s učením cez internet, nám prezradilo niekoľko z nich. Prinášame ich postrehy.

Moje divadlo

Kvôli korone sa zavreli všetky divadlá. Zavreli teda aj našu umeleckú školu, kde sa ja venujem divadlu.

Stretávame sa ale aspoň online cez Zoom. Síce mi chýbajú kamaráti, javisko, svetlá, diváci a podobne. Ale aj na tých online hodinách vie byť zábava. Hlavne, keď si niekto nevypne mikrofón a príde mu tam mama za niečo vynadať a on sa tam s ňou háda a my to všetko počujeme. Alebo keď tam máme 3 Mišov a vždy, keď niekto povie Mišo, ozvú sa všetci, a potom sa pol hodinu neviem dopátrať k tomu, ktorého Miša pani učiteľka myslela. Alebo keď sa niekto zasekne, lebo mu vypadol internet... to vie byť veľká zábava. Tie grimasy, ktoré potom vznikajú 😊 Raz sa nám dokonca stalo, že pani učiteľke vypadol internet - tak sme mali 2 hodiny voľno.

Ale aj keď sa nám dejú všetky tieto „srandy“, veľmi mi chýba normálne divadlo... Takže dúfam, že sa čo najskôr všetko vráti do normálu.

Emma Grachová, 7.B

Naši žiaci v ZUŠ-ke

Maľovanie cez internet

Náš výtvarný odbor v tomto čase prebiehal online. Pani učiteľka nám vždy vopred cez e-mail napíše zoznam potrebných pomôcok na hodinu. Pripojí aj zopár ukážok toho, čo nás čaká. Hodiny nie sú jednotvárne. Môžeme si vybrať, akým spôsobom našu prácu spravíme. Počas hodiny s nami stále komunikuje. Neustále vysvetľuje a radí. Nevýhodou online hodiny je, že pani učiteľka nevidí, čo robíme. Ak chceme ukázať našu tvorbu, musíme čakať, kým príde na nás rad a obrázok ukázať na kameru.

Gregory Masica, 5.C

Naši žiaci v ZUŠ-ke

Každý pondelok nám pani učiteľka pošle mail, aké pomôcky si máme prichystať. Niekedy to býva zábava, keďže je korona a stane sa, že nemáme pomôcky a nemôžeme si ich urýchlene kúpiť. Často sa stane aj to, že nájdeme veci, ktoré ani neviem, že mám.

Každú stredu začíname hodinu na skype o 14.30. Na začiatku nám Janka vysvetlí, čo budeme robiť. Väčšinou to sú obrázky na inšpiráciu. K tomu, pravdaže, nesmú chýbať technické problémy. Vždy sa nájde niekto, komu niečo nejde. Tomu Janka pomôže vysvetliť danú

vec aj 3-krát. Potom začíname pracovať. Popri práci sa rozprávame, Janka individuálne vysvetľuje a je tam pohoda. Niekedy sa spýta, či nepotrebujeme pomôcť alebo tak, ale väčšinou nie. Podľa správnosti máme končiť o 16.00, ale v klude môžeme pracovať do 16.45, podľa toho, ako stíhame.

Obrázkov aj techník robíme veľa, ale najviac sa mi páčila technika grattage. Úlohy nedostávame, robíme iba na hodine. Výstava býva online, na Facebooku. Ďalšie techniky, ktoré sa mi páčia, boli napríklad skupinový portrét, grafika, muchláž a koláž.

Jakub Novák, 6.B

Naši žiaci v ZUŠ-ke

Gitara

Navštevujem hudobný odbor ZUŠ v Trenčíne. Venujem sa hre na gitaru. Učím sa už piaty rok, takže nie som začiatočník. Hrám už aj moderné skladby. Teraz nacvičujem tri piesne: Snowman, Perfect a melódiu zo série Game of Thrones... Hodinu mávam raz do týždňa, každý štvrtok. Pripájame sa cez Viber. Technické problémy nemáme. Pripojenie zvládam, ale stalo sa mi, že som si neuvedomila, čo mám oblečené pri online vzdelávaní. No, župan nie je asi veľmi vhodný 😊 Na hodine preberieme len základné veci. Ostatné úlohy si mám docvičiť sama počas celého týždňa. Popritom mám aj úlohy z teórie, ale hodiny nemáme ...

Keď sme sa učili osobne, tak som aj hrávala v školskej kapele, ale takto na diaľku to veľmi nejde. Ak to situácia dovoľí, možno sa podarí každoročný koncert na konci školského roka. No uvidíme...

Na takúto formu vyučovania som si postupne zvykla, ale „naživo“ je to určite lepšie.

Ema Vargicová, 7.B

Sovičkári - Aktuality zo školského klubu

Deň Zeme

Tento sviatok už tradične oslavujeme 22. apríla.

Aj naši žiaci zo školského klubu Sovička mali v týždni od 19.4. do 23.4.2021 týždeň environmentálnych aktivít. Tento rok iba v triede samostatne každé oddelenie. Ale aspoň nám vznikla krásna mozaika rôznych aktivít v triedach či vonku. V okolí školy vyzbierali smeti a umiestnili ich do správnych kontajnerov. Ako funguje čistenie v prírode si ukázali na vyrobenej čističke vody. A po chodbách môžete vidieť krásne výtvarné práce 😊

Sovičkáři - Aktuality zo školského klubu

Sovičkári - Aktuality zo školského klubu

MDD

Vo štvrtok 3. júna 2021 sme mali krásny Deň detí. Plný rôznych hier a súťaží.

Sovičkáři - Aktuality zo školského klubu

Tvorivé okienko

Z rozprávky do rozprávky

Marec je mesiac knihy. A knihy a ilustrácie v nich sú úžasná vec... Počas dištančného vzdelávania žiaci 2. stupňa na výtvarnej výchove kreslili obrázky zo svojej obľúbenej knihy. A viete, ktoré knihy boli najobľúbenejšie? Najviac obrázkov bolo z knihy o Harry Potterovi, Malom princovi, Mimi a Líze a odvážnom Bojkovi... a ešte iné.

Ďalšou úlohou bolo nakresliť ilustráciu podľa audio nahrávky. Každý ročník dostal link na rozprávku. Žiaci si ju vypočuli a nakreslili svoju vlastnú ilustráciu.

Piataci mali O medovníkovom domčeku, šiestaci O dvanástich mesačikoch, siedmaci Princ Bajaja. Tu sú ich niektoré práce.

Tvorivé okienko

Tvorivé okienko

Netradičná rozprávka

Celá táto doba je úplne netradičná, deti sa učia z domu, rodičia pracujú z domu, von sa chodí iba v nevyhnutnom prípade, no je to čudné... tak bola ďalšia úloha. Skús vymyslieť netradičnú rozprávku. Niečo na tej pôvodnej zmeniť. Takto vznikol aj tento obrázok od Lucky Holej zo 7.A

Predlohou bol princ Bajaja, ktorý bojoval s drakom.

A dnes? Hrdina - zdravotník oblečený v ochrannom obleku bojuje proti nepriateľovi Covidovi. Ako účinné zbrane má dezinfekciu 😞

A medovníkový domček trochu inak nám predstavuje príbeh *Odpadová príšera*.

Tvorivé okienko

Odpadová príšera

Kde bolo, tam bolo... bola raz jedna rodina. Bývala v medovníkovej chalúpke. Rodičia sa volali Peter a Lucia. Mali tri krásne dcéry Janku, Hanku a Danku. Boli to trojičky.

Rodinka nemusela ani chodiť na nákupy do potravín. Bývali v medovníkovom domčeku, kde je nekonečne veľa medovníkov. Janka, Hanka a Danka chodili každý deň s kamarátkami von. Išli von aj dnes s kamarátkami Miou a Nelou. Vybrali sa cestičkou k rybníku. Stalo sa ale niečo veľmi zvláštne. Na konci ulice, tam kde stávajú farebné odpadové nádoby, sa niečo dialo... Modrý kôš s názvom „papier“ sa zdvihol do vzduchu a začal lietať v povetrí. Zrazu sa k nemu pridali aj žlté, červené, hnedé a zelené nádoby a navzájom sa k sebe prilepili. Keď už bolo prilepených asi sto košov, tak si dievčatá s kamarátkami všimli, že sa z odpadových košov vytvorila obrovská Odpadová príšera. Otvárala vrchnáky nádob ako veľké papule. V každej sa miešal iný odpad: bio, plast, papier, sklo a tetrapaky... A všetko sa akokeby mlelo vo veľkom bruchu. Dievčatá sa zľakli a začali kričať. Na ich krik pribehli k nim rodičia. Rodičia sa snažili odohnať príšeru, ale radšej zavolali posily - políciu. Kým prišli, príšera prišla až k ich domu a zjedla im ich krásny medovníkový domček. Keď prišla polícia a videla príšeru, ktorá práve dojedala medovníkový domček, tak hneď povolala posily – veľké smetiarske autá. Tie začali vysýpať odpad podľa druhu a príšera sa stále zmenšovala, zmenšovala, až sa celé brucho plné odpadu vytriedilo. Smetiarske autá ju úplne zneškodnili.

Rodinka už nemala medovníkový domček, ale postavili si nový – moderný z recyklovaných materiálov. Sestričky Hanka, Janka a Danka aj so svojimi kamarátkami chodili ďalej von a žili všetci v čistej krajine šťastne až do smrti.

Sonička Kavecká

Tvorivé okienko

Janko Hraško

Kniha – vedomosti, zábava, relax, múdrosť, rozhl'ad...

Dievčatá a chlapci z 2.B tiež veľmi radi čítajú. Okrem čítania povinných textov v učebnici Čítanky si radi čítajú v časopise Adamko, či navštevujú našu školskú knižnicu alebo pobočky Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne. Niektorí si sami vymýšľajú básne, príbehy a rozprávky.

Marec - mesiac knihy si pripomenuli pri čítaní známej slovenskej rozprávky o Jankovi Hraškovi. Pekne sa popasovali s vymyslením osnovy a ilustrácií k jednotlivým častiam rozprávky.

Tvorivé okienko

Tvorivé okienko

VELKÁ NOC

Často chodím s ocinom na návštevu k jeho tete Vierke. Vierka mala dvoch psíkov, Rikina a Ajku, no teraz je už iba Riko.

Raz na Veľkú noc sme išli s ocinom, mamou a sestrou k Vierke. No ja ako malá som išla pozdraviť Ajku a Rikina. S Ajkou som sa pohrala, ale Rika som nevedela nikde nájsť. Kričala som naňho po celom dvore, až som zistila, že bol pod autom. Nevedela som, že tam má kosť. Stále som na Rika volala, nech ide ku mne, až na mňa vybehol a dokúsil mi celé čelo. Keďže Ajka bola pri tom, tak ma ochránila a zachránila mi život. Ajka bola jeho mama, takže mu veľmi neublížila.

Po tom všetkom sme museli ísť do nemocnice na röntgen. Našťastie mi po pokúšaní neostali žiadne jazvy. Odvtedy som sa Rika bála čo i len pohladkať a poučila som sa z toho, že aj keď psíka dlho poznám, nemusím mu plne dôverovať.

Romana 6.B

Redaktorka, redaktor

Ak máš záujem pracovať
ako redaktor nášho časopisu,
máš chuť skúmať nové veci,
máš odvahu pýtať sa,

hľadáme práve teba.

Prihlás sa u redakčnej rady, si s úsmevom a radosťou vítaný.

Tvorivé okienko

Ako sme našli nášho psíka

Veľmi dlho sme chceli s bratom psíka. Rozprávali sme o tom každý deň rodičom. Až raz prišiel jeden októbrový deň, kedy sa nám zmenil život.

Mama išla autom z Nového Mesta nad Váhom na Starú Turú. Myslela si, že na ceste vidí pokrčený papier. Nebol to ale papier, bolo to malé šteniatko prikrčené k asfaltu. Zastavila auto a bežala mu pomôcť. Vystrašené šteňa vzala na ruky a naložila do auta. Bola práve na ceste po mňa a brata do školy. „Mám pre vás veľké prekvapenie,“ povedala mama. „Čo je to za prekvapenie, mami?“ opakoval som stále dookola. Pomaly sme kráčali k autu. „Pozri sa do auta, vidíš tam niečo?“ opýtala sa. Pozreli sme sa s bratom do auta a hádali sme, čo asi vidíme. Ja som si myslel, že vidím škrečka a brat ježka. Ale obaja sme sa mýlili, bol to psík. „My máme nového psíka!“ kričali sme od radosti. „Ešte sa veľmi netešte deti, neviem či nám ho ocino dovolí,“ smutne povedala mama. S malou dušičkou sme sa vybrali za tatom do firmy. Psíka som mal na rukách a veľmi som sa bál, že nám ho tato zakáže. „Čo to máš?“ prísne sa opýtal. „Tato, to je náš nový psík, mama ho našla vyhodeneného,“ prosebne som sa pozrel na oca. Dal nám prednášku, aké náročné je mať psíka. Museli sme sľúbiť, že sa budeme vzorne o neho starať, ale dovolil nám ho. Tak veľmi sme sa potešili.

Siu máme už päť rokov. Je to najúžasnejší psík na svete. Veľmi ju ľúbime a nakoniec si ju obľúbil aj tato.

Filip Tóth

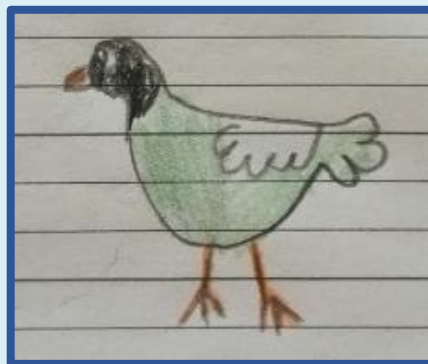
Hádanka

Hádanky z 1.B

Deti z našej 1.B vytvorili pekné hádanky. Prečítajte si ich a skúste uhádnuť. Správne odpovede nájdete na strane 23.

Prvá

Hrkúta si na konári,
u nás sa mu dobre darí.
Hrkú - hrkú, zas a zas,
páči sa mu jeho hlas.
Čo je to?

Druhá

Skoro ráno kikiríka,
zdvíha hlavu spoza kríka.
Kikirikí - kikirík!
Takto zrána robí krik.
Čo je to?

Hádanka

Tretia

Dobre pozná horu v noci,
vyzná sa tam bez pomoci.
Hu – hu, hu – hu, húka zas,
na spánok je správny čas.
Čo je to?

Štvrtá

Iá, iá, hlavou kýva,
unaveným hlasom zíva.
Behal, skákal celý čas,
pobehá si zajtra zas.
Čo je to?

Piata

Na konári hopká rada,
pekné huby zhora zbadá.
V hore sa jej pekne býva,
na zimu si šišky skrýva.
Čo je to ?

Fotogaléria

Janko Hraško

Deň Zeme v ŠKD

MDD

Veselé kamene

JEDENÁSTKA

školský časopis Základnej školy na Ulici L. Novomeského v Trenčíne

Adresa redakcie: Základná škola, Ul. L. Novomeského 11, 911 08 Trenčín

REDAKČNÁ RADA

Šéfredaktor: Mgr. Monika Porošinová

Grafická úprava: Mgr. Petr Porošin